

516: HTŞ (Heyetu Tahriri'ş-Şam) Hakkında Bazı Sorulara Cevablar

Tarık Ebu Abdullah

23 Eyl, 2020

<https://ilimvecihat.com>

SORU

Selamun aleykum ve rahmetullah, hocam. Allah için bâri bu soruma cevap verin bu soru benim için çok önemli. HTŞ Nusra iken ÖSO'yla birlikte olup İD'e karşı savaştı bu küfür değil midir? Maide sûresi 51. ayet ile Al-i İmran sûresi, 28. ayetlerine göre siz neden oradasınız? Ve HTŞ tağutları tekfir etmeyen onlara merhamet okuyan oy kullanma gibi amellerde sapmış bir örgüt değil mi? Müslümanları orada sıkıştırmıyorlar mı? Hocam özellikle kâfirlerle birlikte müslümana savaşması küfür değil midir? Allah için bâri özelden cevap verin bazı kardeşler sizi yani ilim ve cihad sitesi hocalarını tekfir ediyorlar onları bu yüzden tekfir etmediğinizden ve onlarla birlikte olduğunuzdan dolayı ben sizden duymak istedim. Hocam tekrar söylüyorum; Allah için cevap verin ben ilim talebesiyim sizi çok seviyorum bu konuları bana anlatır mısınız? Birde hocam Taliban'ın Rusya'ya dost ülkemiz dediği ve daha neler neler dediği videoyu açıklarken küfür sözlerini açıkladığınız bir makale var ve orada ihtimalli söz diyorsunuz bunu neresi ihtimalli? Ne olur buna cevap bekliyorum özelden de olur.

CEVAP

Ve aleykumusselamu ve rahmetullah. Hamd Allah'a mahsustur.

Muhterem kardeşim ilim nurdur. Sahibinin kalbini aydınlatır ve yürüdüğü ve yürüyeceği yolu ona belli eder. Eşyanın hakikatini görünür yapar ve istifade yollarına vasıl eder. Dinimizde ittifak edilmiş meseleler var ve ihtilaf edilmiş meseleler vardır. İhtilaf edilmiş olanlar, aslen ihtilafı olduğu için değil bilakis nazar ehlinin bunlarda ihtilaf ettiklerinden ötürü ihtilaflılardır. Her iki halde de ilim şer'an muteber olan bilgiye dayanma mecburiyetindedir. Sağdan soldan duyulmuş, yalan yanlış haberlere değil. Her insan ve özellikle Müslüman ve özellikle ilim talebesi yargısının ne tür bilgiye mesnet olduğuna dikkat etmelidir.

İşin hakikati "*ilim talebesiyim sizi çok seviyorum*" diyen birisinden böyle sorular beklemezdim. Zannediyorum bahsettiğin bizi tekfir edenlerin ağzından çıkan şüpheleri soruyorsundur. Yoksa sualde zikredilmiş şüpheler bir ilim talibinden ve Müslümanları sevenden sâdir olamaz.

Bunun için cedelleşmek için değil de öğrenmek istediğini varsayarak sorduklarına bildiğim kadarıyla kısa ve öz cevap vermeye çalışacağım inşallah.

Bir: "*HTŞ Nusra iken ÖSO'yla birlikte olup İD'e karşı savaştı bu küfür değil*

midir?":

Benim bildiğim kadar HTŞ bugüne kadar hep müstakil, sadece kendi sancağı altında savaşmıştır. Bu ister Devle cemaatine karşı olsun, ister sahada olmuş olan diğer muhtelif gruplara karşı olsun veya Nizam ve Rusya'ya karşı olsun. Hiçbir zaman başka bir tarafla bir olarak savaşmamıştır. Ama bazı vakialarda diğer gruplarla koordineli savaşmışlardır veya ortak operasyon odaları kurmuşlardır.

Senin hususen konu ettiğin Devle cemaatine karşı savaşta ise HTŞ ne eskiden ne de bugün başka bir tarafla ortak savaşmamıştır. Başka taraflarında Devle cemaatini aynı zamanda vurmaları beraberliği gerektirmez. Devle cemaatine karşı savaş HTŞ açısından adil Müslüman bir taifenin harici bir taifeye karşı savaş kabilindedir. Bu tür bir savaş küfür değil bilakis ihtilafsız meşru ve şer'an matluptur.

İki: "Maide sûresi, 51. ayet ile Al-i İmran sûresi, 28. ayetlerine göre siz neden oradasınız?":

Bu sorunun sahibi HTŞ'nin Yahudileri, Hristiyanları ve kâfirleri dost edindiğini ve onlarla aynı hükümde olduğunu iddia ettiğini anlıyorum. Bir insanın diğerleri hakkında konuşması ve yargısı bu kadar basit ve seviyesiz olmaması gerekir. HTŞ doğruları ve yanlışlarıyla beraber şüphesiz Müslüman bir cemaattir. Ancak aşırı bir bid'at'çı bundan başkasını söyleyebilir. Bilakis HTŞ İdlib bölgesinde bütün yetkileri elinde toplamış tek cemaattir. Bu ister kabul edilsin ister edilmesin. Vakıa buna delildir. Dolayısıyla bizim HTŞ ile beraber olmamız hem şer'an vacip olandır hem de vakıada ancak mümkün olandır.

Müslümanların HTŞ'yle beraber olmalarının neresini garipsiyorlar anlamıyorum. İslam şeriatı bundan gayrisini mi emretmiştir?

Allah (*subhanehu ve teâlâ*) şöyle buyurmuştur:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirilerinin velileri, dostlarıdır. Marufu emrederler, münkerden nehyederler. Namaz kılarlar ve zekâtı verirler. Allah ve Rasûlüne itaat ederler. Bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakim'dir." (et-Tevbe, 71. ayet meali)

Ve İmam el-Buhari (rahimehullah)'ın ibni Ömer (radiyallahu anhuma)'dan ihraç ettiği hadiste Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur:

الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ ، وَلَا يُسْلِمُهُ ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

“Müslüman müslümanın kardeşidir. Müslüman müslümana zulmetmez, Onu tehlikeye ve musibete terk etmez. Her kim kardeşinin hacetinde bulunursa Allah da onun hacetini yerine getirir. Her kim bir müslümandan bir keder giderip onu ferahlatırsa, Allah da onun kıyamet gününün kederlerinden bir kederini giderip ferahlatır. Her kim bir müslümanı setrelerse, Allah da onu kıyamet gününde setreler.”

Ve Enes bin Malik (radiyallahu anhu)'nun Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu ihraç etmiştir:

انصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا نَنْصُرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نَنْصُرُهُ ظَالِمًا قَالَ تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ

“Kardeşine zalim olsun, mazlum olsun yardım et.” Dediler ki: “Ya Rasûlullah! Şu mazlum olan kişiye yardım edebiliriz. Fakat o zalime nasıl yardım ederiz?” Buyurdu ki: “Zalimin iki elinin tutarsın (yada onu zulmetmekten engellersin)”.

Ve Ebu Hureyre (radiyallahu anhu)'dan Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle buyurduğunu ihraç etmiştir:

مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ ، وَمَنْ يُطِعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي ، وَمَنْ يَعُصِ الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُنْتَقَى بِهِ فَإِنْ أَمَرَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَعَدَلَ فَإِنَّ لَهُ بِذَلِكَ أَجْرًا وَإِنْ قَالَ بِغَيْرِهِ فَإِنَّ عَلَيْهِ مِنْهُ

“Bana itaat eden Allah'a itaat etmiştir. Bana isyan eden Allah'a isyan etmiştir. Emire itaat eden bana itaat etmiştir. Emire isyan eden bana isyan etmiştir. İmam ancak bir kalkandır. Onun ardında savaşılır. Onunla (düşmandan, fitnelerden) korunulur. Eğer o takva ile emrederse ve adaletle hareket ederse, bundan ötürü onun için sevap vardır. Eğer takva ve adaletten başkasıyla emreder ve hükmederse, bunun günahı onun üzerindedir.”

Ve ibni Ömer (radiyallahu anhum)‘dan Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle buyurduğunu ihraç etmiştir:

السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ حَقٌّ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِالْمَعْصِيَةِ فَإِذَا أُمرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ ، وَلَا طَاعَةَ

“İşitmek ve itaat etmek masiyet emretmediği müddetçe yerine getirilmesi gereken bir haktır. Ama masiyet emrettiği durumda işitmekte yoktur, itaat etmekte yoktur.”

Ve Ubade ibni Samit (radiyallahu anhu)’dan Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)’in şöyle buyurduğunu ihraç etmiştir:

دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا ، وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ

“Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) bizi çağırdı. Biz de kendisiyle biatleştik. Ubade dedi ki: “Bizden aldığı biatte şunlar mevcuttu: “Hem neşeli ve hem kederli günlerimizde ve hem zor ve hem kolay günlerimizde işitip itaat edeceğiz. Emirlerimiz başkalarını bize tercih etseler dahi onlara itaat edeceğiz ve emir sahipleriyle niza etmeyeceğiz. Ancak emir sahiplerinden açık bir küfür görerseniz ve onun küfrü hakkında yanınızda Allah indinden bir burhan olması hâli müstesnadır.”

Enverşah el-Keşmiri (rahimehullah) şöyle der: “Şari bir nizam oluşturmuştur ve her bir tarafa vazifeler vermiştir. Halka sabretmeyi vazife kılmıştır ve imamı da mümkün olduğu kadar adil olmakla vazifelendirmiştir. Sonra her bir tarafı vazifelerini terk ettikleri halde cezayla tehdit etmiştir. İmam işi halka bıraksa yeryüzü ifsat olur. Evet! Onda (imamda) apaçık ve tevil yönü kalmamış bir küfür görseler o zaman O’na itaat ipini boyunlarından çıkarmaları vacip olur. Zira Allah’ın hakkı evla ve daha kesindir. Sonra, beşerin her konuda sadece hakkı seçme takati var mıdır? Eğer her konuda hakkı seçmekten aciz ise o zaman bir sınırın tayin edilmesi gerekiyor. O sınır da ferî meselelerde tahammül etmektir. Ama ihlaller asıllara varırsa o zaman susmak haram olur ve itaatten çıkmak vacip olur.”

Ve Ebu’l-Abbas el-Kurtubi (rahimehullah) şöyle diyor: **“Müslüman kişiye işitmek ve itaat etmek düşer”** hadisi imamlara, emirlere ve kadınlara itaatin vacip olduğuna açık delildir. Masiyet emretmediği müddetçe itaatin vacip olduğunda ihtilaf yoktur. Eğer masiyet emrederse o zaman o masiyette ona itaat etmek caiz değildir. Bunda ihtilaf yoktur. Ve eğer bu masiyet küfür

ise o zaman bütün Müslümanlara ona itaatten çıkmak vacip olur. Dinin esaslarından bir esasın ikamesini terk etmesinde de durum böyledir. Mesela namazın ikamesini terk etmesi veya Ramazan orucun tutulmamasını men etmemesi veya had cezaların ikamesini terk etmesi ve ikame edilmesinden men etmesi veya içki içilmesini veya zinayı mubah kılması ve men etmemesi gibi durumlarda itaat emrinin düşmesinde ihtilaf yoktur. Bir bid'at ortaya çıkarır ve insanları bu bid'ate çağırırsa o zaman cumhura göre imamlığı düşer. Ama Basralılar **“ancak Allah katından hakkında burhanınız olan bevah(açık, yaygın olmuş) küfür görmeniz müstesna”** hadisiyle delil getirerek imamlığının düşmeyeceğine varmışlardır. Bu bid'at'çı da olsa tevil sahibinin imamlığının devam etmesine delildir. Ama haksız yere malın alınmasını veya haksız yere öldürmeyi veya dövmeyi emretse kendisine itaat edilmez ve emri yerine getirilmez. Velev ki bu emrolunmuş olanın dövülmesine veya malının alınmasına yol açacak olsa da emri yerine getirmez. Çünkü birinin kanı ve malı diğerinin kanı ve malından daha evla değildir. İkisinki de şer'an haramdır. Zira ikisi de Müslümandır. Ne emredenin ve ne de emrolunanın kanına veya malına elini uzatması caiz değildir. Delili Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in **“Halık'a masiyette mahlûka itaat yoktur”** sözü ve **“Masiyet emrettiğinde işitmek ve itaat etmek yoktur”** sözüdür. Ama Huzeyfe hadisinde gelen **“İşit ve itaat et! Sırtın dövülse ve malın alınsa da”** emri bunların yapıldığı kişiye yönelik emirdir. Durumun zaten olduğundan daha da kötüye gitmemesi için karşı gelmemesi bilakis teslim olup tabi olması emredilmiştir. Veya emirin yaptığına bir tevili vardır ama yapılan bu tevil zahir değildir. Bunun için işitip ve itaat etmekle emrolunmuştur. Bu da muhtemeldir.”

Ve İmam ibni Teymiyye (rahimehullah) şöyle der: “Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in Kıyamet gününe kadar emrettiği cihadın (doğruları ve yanlışları ve kusurlarıyla beraber) emirlerin ikame ettikleri cihad olduğunu anlamış olan kişi ve bununla beraber Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem)'in zalime zulmünde yardımcı olmayı nehyettiğini anlamış olan kişi vasat olan yolu, saf İslam olan yolu anlamış olur. Bu yol o dur ki savaşı dinen hak etmiş olana karşı, İslam ve Müslümanların maslahatı için savaşılandan daha evla olan her emir ve taifeyle beraber cihad etmektir. Zira bundan başka bir şekilde saldırana karşı cihad etmek mümkün değildir. Aynı zamanda kişi beraber savaştığı taifenin işlediği masiyetlerden ve o masiyetlere yardımcı olmaktan içtinap eder. Bilakis Allah'a itaat olan şeylerde itaat eder ama Allah'a masiyet olan şeylerde itaat etmez. Çünkü Halık'a masiyette mahlûka itaat yoktur. Bu eskiden bugüne kadar bu ümmetin en hayırlıların yoludur. Ve bu her mükellefe vacip olandır. Bu ilimsizlikleri sebebiyle fasit takva anlayışlarıyla hareket eden hariciler ve mutlak surette her emir sahibine itaat etmeyi yol edinmiş olan mürchie arasındaki vasat yoldur.”

Ve Hafız ibni Hacer (*rahimehullah*) şöyle der: “İbnu’t-Tin, Davudi’nin şöyle dediğini nakletmiştir: “Ulemanın kötülük sahibi emirler hakkında görüşleri şudur: Fitne çıkmadan ve zulüm olmadan imamlıktan alınmaları mümkünse vacip olur. Eğer mümkün değilse sabretmek vacip olur.” Ve zorla imam olmuş olan için ibni Hacer (*rahimehullah*) ibni Battal (*rahimehullah*)’tan naklen şöyle diyor: “Zorla üstün gelmiş olan sultana itaatin vacip oluşunda, onunla beraber cihad etmenin ve ona itaat etmenin ona karşı çıkmaktan daha hayırlı olduğu hususunda fukaha icma etmiştir. Nitekim böyle davranmakla kanın akması engellenmiş ve halkın huzuru korunmuş olur.”

Bunun için Ehl-i Sünnet ilk devirlerden sonra Müslüman ama facir ve zalim olan imama karşı ayaklanmamayı esaslarından addetmeye başlamıştır. Çünkü bu tür ayaklanmalar zaten kötü olan durumu sadece daha da kötü yapmışlardır. Müslümanlar arasındaki ihtilaflar daha da artmıştır ve daha da çok kan akmıştır ve Müslümanlara zarar vermek isteyen taraflar güçlenmiştir. Bu tür ayaklanmalardan karlı çıkan sadece İslam ve Müslümanlara düşman olan taraflar olmuştur. Bunun için Ehli Sünnet facir ve zalim imama karşı ayaklanmamayı, fitne zamanlarında fitneyi artırmamayı ve adil veya facir olsun her imamla beraber cihad etmeyi esaslarından kabul etmeye başlamıştır. Bu kaideyi fihhi olmasına rağmen akide kitaplarına sokmuşlardır. Çünkü facir ve zalim imama karşı ayaklanmayı sadece Mutezile, Havariç ve Zeydiyye gibi bid’at fırkaları mezheplerinin bir esası olarak kabul etmeye devam etmişlerdir.

Kadı İyad (*rahimehullah*) şöyle der: “Ebu Bekir bin Mücahid bu hususta (kıyamın nehyedilmiş olması hususunda) icmanın var olduğunu iddia etmiştir. Lakin bazıları onun bu iddiasını Hüseyin’in, İbnu Zubeyr’in ve Medine ehlinin Ümeyye oğullarına karşı kıyam etmelerini ve ilk çağda tabiinden büyük bir topluluğun İbnu’l-Eşas ile beraber Haccac’a karşı kıyam etmelerini delil göstererek reddetmişlerdir... Ve şöyle denildi: Bu ihtilaf ilkler arasında vardı, lakin daha sonra kıyamın caiz olmayışında icma hâsıl olmuştur. Allah’u A’lem.”

Binaen aleyh kardeşim, Müslüman olan ve yaptıklarını bölge halkının ve cihadın maslahatı için yapan, yaptıklarında samimi olan (ben böyle görüyorum hakikatlerini Allah (azze ve celle) bilir) ve şer’i siyasetin genişliğinden istifade etmeye çalışan ama çiğnememeye çalışan bir idareye niye itaat etmeyelim?

Dört dörtlükler mi? Hayır! Siyasi, askeri vs. konularda ihtilaf edebileceğin hususlar yok mu? Var! Ama idarede kemal şartı mı vardır? Veya itaat için her konuda mutlak muvaffakiyet şartı mı vardır? Kim bunu söylemiş?

Vakiada doğrularıyla ve hatalarıyla mevcut olan Müslümanların tek idaresi Heyetu Tahriri'sh-Şam'dır. El-Keşmiri (*rahimehullah*)'ın yukarıda dediği gibi bize düşen dinin asıllarını bozmadıkları müddetçe itaat etmek ve teferruatta vaki olan hata ve kusurlara tahammül etmektir.

Yine de buna rağmen HTŞ'yi tekfir edenlere ancak şunu diyebilirim: ***“Müslümanları suçlularla bir tutar mıyız hiç? Neyiniz var sizin, nasıl hüküm veriyorsunuz? Yoksa size ait bir kitap var da onda mı okuyorsunuz? O kitapta “beğendiğiniz her şey sizindir” diye mi yazılı? Yoksa “ne hükmederseniz mutlaka sizindir” diye sizin lehinize olarak tarafımızdan verilmiş, kıyamet gününe kadar geçerli kesin sözler mi var? Sor bakalım onlara, hangisi bu iddiayı üzerine alacak?”***

Bilakis biz o küfür diyarında oturmayı tercih edenlere soruyoruz: *“Siz neden oradasınız? Oturduğunuz yerden mi şeriatı hâkim kılacaksınız? Oturduğunuz yerden mi mazlumları kurtaracaksınız? Oturduğunuz yerden mi İdlib'i Esad'dan ve Rusya'dan ve size göre daha şerli olan kâfir HTŞ'den kurtaracaksınız?”*

Ve farz edelim HTŞ kâfir olsun... Ne yapacağız? Bu durumda şer'an vacip olan Türkiye'ye kaçmak mı olur? Bu cihad ve bu İslam toprakları HTŞ'nin midir?

Üç: *“Ve HTŞ tağutları tekfir etmeyen onlara merhamet okuyan oy kullanma gibi amellerde sapmış bir örgüt değil mi? Müslümanları orada sıkıştırmıyorlar mı?”:*

Bu yalanları sana kim fısıldamış bilmiyorum ama muteşabihlerin peşine ancak kalbi yamuk olanlar takılır.

Değerli kardeşim, benim HTŞ'nin adına konuşacak bir salahiyetim yoktur. Ben sadece İdlib bölgesinde yaşayan Müslümanlardan bir Müslümanım. HTŞ büyük bir cemaattir ve çok sayıda ilim ehline sahiptir. Bu tür konularda görüşleri kendilerinden sorulmalıdır. Ben ancak dışarıdan birisi olarak uzaktan bildiklerimi aktarabilirim. HTŞ diktatör, tekelci bir cemaat değildir. Kendi bünyesinde farklı görüşleri barındırmaktadır. Senin bahsettiğin konuların hepsi teferruatta ihtilafların düşmesi mümkün olan konulardır. Buna binaen HTŞ'ye bağlı olan değişik ilim ehli kişiler muayyen kişiler hakkında veya içtihadı olan bazı konularda farklı görüşleri olabilir. HTŞ'nin tağutları tekfir etmediği şüphesiz yalandır. Ama belki HTŞ'ye bağlı bazı ilim ehli kişiler için bazı İslam'a müntesip olan muayyen kişiler hakkında kendilerince bazı manilerin varlığından ötürü küfür veya tağut vasfı sabit olmayabilir. Kast ettiğin hususen Mursi'nin vefatı münasebetiyle HTŞ Genel Merkezinin yayımladığı taziye ise bir kişinin Mursi'nin son halini tekfirine mani kabul

etmesi şer'an makbul olduğunu başka bir fetvada izah etmeye çalıştım. [Bkz](#)

Kendisini İslam'a nispet eden tağutlar hakkında önemli tafsilat vardır. Buna göre onu tekfir etmeyenin hükmü değişir. Şeyh Ahmed bin Hamud el-Halidi (*Rabbim onu Suud zindanından kurtarsın*), kendisini İslam'a nispet eden tağutların küfründe tevakkuf eden veya şek eden kimsenin hakkında şöyle diyor:

“İkinci kısım: Kendisini İslam'a nispet eden tağutlardır. Bunların durumları özellikle namaz, hac, mescidleri bina etmek, Kur'an bastırmak, sadakaları ve bağışları açıktan vermek gibi İslam'ın bazı şiarlarını izhar ettiklerinden dolayı insanların birçoğuna kapalı ve karışık gelebilir. Bu kısımdaki tağutları tekfir etmeyenler şu üç halin dışına çıkmazlar:

Birinci hal: *Bunlar tağuta ve onun verdiği hükümlere yardım ederler, Allah'ın hükmüne kayıtsız kalırlar ve Allah'ın nurunu söndürmek için, O'nun kelimesini yok etmek için var güçleriyle çalışırlar. Bunlar Allah'ın dostlarına savaş açmışlardır ve bunu ayakta tutmak için çalışırlar. Bunlar ahirette hiçbir payları olmayan laikler, demokratlar ve bunlara benzeyenler gibi tağutların yordakçıkları, onların dilleriyle konuşan tercümanları ve onlara ibadete çağıranlardır. Bunların küfründe şüphe yoktur.*

İkinci hal: *O tağutların hallerinin hakikatini bilmeyenlerdir. Yani o tağutların durumunu ve içine düştükleri küfrü bilmeyenlerdir. Fakat bunlar Allah'ın onların emsalleri hakkında verdiği hükümden cahil değildirler. Bu itikadı sağlam bir kişidir. Bu kimsenin üzerine bir vebal yoktur. Bunun cehaleti basit bir cehalettir. Mesela bir kimsenin her gaybı iddia edenin kâfir olduğuna inanması ancak gaybı iddia eden belirli bir kimsenin gaybı iddia ettiğini bilmemesi ve onun durumunun hakikatine muttali olmaması gibi. Bu durum ona zarar vermez ve imanına herhangi bir nakıslık getirmez.*

Üçüncü hal: *Bunlar tağutların iç yüzüne, İslam'dan nasıl çıktıklarına ve onların neyle küfre girdiklerine muttali olan kimselerdir. Fakat bunlar onları tekfir etmekten geri durmaktadırlar. Bu halde olanlar yine iki sınıftır:*

Birinci sınıf: *Onların küfürlerine ve sapık olduklarına inanan ve onlara buğzeden kimselerdir. Lakin onların kâfir olduklarını açık bir şekilde ifade etmemektedirler. Bu sınıftan olanlar kendi aralarında yine üç kısma ayrılırlar:*

Birinci kısım: *Bunlar mustazaf olanlardır. Bunların tağut ve yardımcılara karşı herhangi bir direnme güçleri yoktur. Bunlar Allah'ın sıkıntı zail olana ve engel ortadan kalkana kadar kendilerini mazur gördüğü kimselerdir. İkrahtan altında olanlar evlasıyla bu kısma dahildirler...*

İkinci kısım: Tağutların küfrüne inanan ve bunu ikrar eden kimselerdir. Ama kendilerini koruyacak aşiret veya aşiret dışında başka mukavemet gücüne sahip olmalarına rağmen tağutların küfrünü açıkça söylemeyenlerdir. Bunlar yağcılık ve ikiyüzlülük yapanlar ve Allah'ın şu buyruğu altına giren kimselerdir: **“İstediler ki sen alttan alıp gevşek davranasın ki onlar da alttan alıp gevşek davransınlar”** (Kalem sûresi, 9. ayet mealı). Bu kısım insanlar masiyet ehlerinden benzediklerinin hükmünü alırlar. Onları bu duruma sevk eden sebep ve gerekçeye göre günahlarının durumu şekillenecektir...

Üçüncü kısım: Bunlar şöyle diyenlerdir: “Bunların dışındakiler kâfirdir fakat bunlar kâfir değildirler.” Bunlar hiçbir gerekçe olmadan onları tekfir etmekten geri durmaktadırlar. Şüphesiz ki bu tavır o kişinin onlara İslam hükmünü vermesi demektir. Zira küfür ve İslam arasında hiçbir vasıta yoktur. Kim küfre İslam derse veya kâfirlere Müslüman derse kâfir olur. Çünkü kendisinin hiçbir tevili veya şüphesi yoktur. Ayrıca Allah'ın hükümlerinden bir hükmü kendi katında sabit olduktan ve bildikten sonra reddetmiştir.

İkinci sınıf: Bunlar tağutların hakikatlerine, onları İslam'dan çıkaran hallere ve onları küfre düşüren eylemlerine muttali olanlardır. Bunlar onların batıllarını inkâr edenler, kalpleriyle de onlara buğzedenler ve nevi kâfirdir ama muayyen tekfir ise ancak hüccet ikamesinden ve şartların oluşması ve manilerin kalkmasından sonra olabileceğini söyleyenlerdir.

Veya bu kişilerin bazı muayyen tağutları tekfir etmekten imtina etmelerinin sebebi ilim ve talimle uğraşan bazı kişilerin ortaya attığı bazı şüpheler sebebiyle zihinlerinin karışması veya bazı âlimleri veya kendilerine hüsnü zan besledikleri bazı kişileri taklit etmeleri olabilir. Veya kendilerine arız olan bir şüphe veya bir tevil veya âlimlerin bazı ifadelerini doğru anlamamaları veya da onların sözlerinden kast ettiklerinden gayrısını çıkarmaları olabilir.

Bu durum onların tekfir edilmesinde durulmasını gerektirmektedir. Böylelerini baştan tekfir etmek caiz değildir. Böylelerinden herhangi birisini hüccet ikame edilmeden ve şüphe izale edilmeden tekfir etmek icma ile caiz değildir.”

Oy meselesine gelince, burada hiç girmek istemiyorum. Çünkü oy meselesi bizim için burada hiçbir konu değildir. Çünkü yoktur. Allah'a hamd olsun. Burada ne laiklik var ne de demokrasi. Ama demokratik ülkelerde oy kullanmanın hükmünün ne olduğunu başka yazılarda yeterince izah ettik. Sitede mevcut yazılara müracaat edebilirsiniz. [Bkz](#)

Müslümanları sıkıştırmasına gelince, zannediyorum emni güçler tarafından tutuklananları kast ediyorsun. Müslüman hatasız ve günahsız değildir. İslam şeriatında gelmiş olan cezalar kim için gelmiştir? Kâfirler için mi? Müslümanlar

için mi? Yoksa içki içeni, hırsızlık yapanı, zina edeni, iftira atanı, casusluk yapanı vs. suçları işleyenleri tekfir mi ediyorsun? Had cezaları bu cerimeleri işleyen Müslümanlar için inmiştir. Dolayısıyla suç işlemiş veya suç işlemiş olma şüphesi olan Müslümanları elbette soruşturmak için gözaltına alacaklar ve gerekirse tutuklayacaklar. Bu, her bir şer'i idarenin vazifesidir. Müslüman halkın can, ırz, namus ve mal selametini muhafaza etmek her bir şeri idarenin görevidir.

Dört: “Birde hocam Taliban’ın Rusya’ya dost ülkemiz dediği ve daha neler neler dediği videoyu açıklarken küfür sözlerini açıkladığınız bir makale var ve orada ihtimalli söz diyorsunuz bunu neresi ihtimalli?”:

Bunu bahsettiğin yazıda izah ettim. Oraya tekrar müracaat et. Nasıl ihtimalli olduğu orada yazıyor. Orada yazılanlara ilave edecek bir sözüm yoktur.

Son olarak değerli kardeşim nazarı ve menheci bozuk olan insanlar sana fitne olmasınlar. Müslümana isabet eden her bir nâzilenin beyanı Kur’an ve Sünnet’te mevcuttur. Sana hususen durumlar karışık olduğu zaman doğruluk sahibi olanların bir meziyetini söyleyeyim. Buna göre etrafındaki insanları ölçebilirsin. Allah (azze ve celle) şöyle buyuruyor:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ

“Sana Kitabı inzal eden O’dur. O’nun bir kısım ayetleri muhkemdir. Bunlar Kitabın anasıdır.”

Bir kısım ayetler muhkemdir, yani net ve açıktır, ihtimalsizdir, karışık değildir ve teville açık değildir. Bunlar Kitabın anasıdır, yani esası, aslıdır. Böyle olmayanlar, yani ihtimalli olanlar bu ayetlere, yani açık ve net olanlara hamledilir.

وَأُخْرٌ مُتَشَابِهَاتٌ

“Diğer bir kısım da müteşabihtir”

Yani bunlar birbirine benzer, net olmayan ve birden fazla ihtimale ve teville açık olan ayetlerdir. Bunlar muhkem olan ayetlere hamledilmesi ve ona göre anlaşılması gereken ayetlerdir.

Şimdi Allah (subhanehu ve teâlâ) sana doğruları yamuklardan ayırabileceğin bir ölçü beyan ediyor ve buyuruyor ki:

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ

“Ama kalplerinde yamukluk bulunanlar”

فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ

“Onlar onun müteşabih olanların peşine takılırlar”

Açık ve net olanları bırakırlar, ihtimalli ve birbirine benzer olanların peşine takılırlar. Niçin?

اِبْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ

“Fitne çıkarmak ve O’nu tevil etmek için”

Kendi görüşlerini destekleyebilmek için net ve kati olan ayetlere değil ihtimalli olan ayetlere tabi olurlar. Onları heva ve heveslerine göre tevil ederler ve kendi görüşlerine delil olarak getirirler. Hâlbuki bahiste kati ve ihtimalsiz ayetler vardır. Onları ya görmezlikten gelirler veya konuda delil kabul etmezler. Böyle davrananlar kalpleri yamuk fitne ve fesad ehli olanlardır.

Fitne ve karışıklık düştüğü zaman kalpleri yamuk olanlar daima aynı yolu izlerler. Katilikle sabit olanları görmezlikten gelirler veya yalanlarlar ve bunun yerine kesin olmayan veya sabitse ihtimalli olanların peşine düşüp bunların üzerine yargılarını kurarlar. Böylece saparlar ve sapıtırlar.

İmam el-Buhari (*rahimehullahu*)’ın Aişe (*radiyallahu anha*)’dan ihraç ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bahsi geçen ayeti kerimeyi okuduktan sonra ona şöyle buyurmuştur:

فَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَّى اللَّهُ فَأَحَذِرُوهُمْ

“Onda müteşabih olanların peşine takılanları gördüğünde, işte onlar Allah’ın belirlediği kimselerdir. Onlardan sakının!”

HTŞ’nin sahada bulunan her Müslümanın şahitlik edebileceği sabit olan çok fazileti vardır. Ama gaye fitne ve fesad olduğu için bunlar hiç gündem olmuyor. Gündem edilen sadece en kötüye yorumlanması mümkün olan ihtimalli şeylerdir. Bunların gerçekleri veya muhtemel izahları da ilgili kişilerden sorulmuyor bilakis en abartılı haliyle internet üzerinden dost düşman herkese servis ediliyor. Bundan daha büyük fitne ve fesad var mıdır?

Değerli kardeşim, bırak tekfir etmek isteyen tekfir etsin. İnsanlar bizim için hiçbir zaman ölçü olmadılar. Bizim bağığımız sadece Allah (*azze ve celle*)’ye ve Onun Rasûlü Muhammed (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’edir. Öncülerimiz ve

imamlarımız onun (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in ashabı ve onların yolunu yol edinmiş İslam ulemasıdır.

1 - Feyzu'l-Bari, 7/337

2 - El-Mufhim, 12/89

3 - Mecmuu'l-Fetava, 28/508

4 - Fethu'l-Bari, 13.cüz/7,8.sayfalar. Daru'l-Marife baskısı h.1379

5 - Fethu'l-Bari, 12.cüz/286.sayfa. Daru'l-Marife baskısı h.1379

6 - El-İdahu Ve't-Tibyan, 19-21 (*ih̄tisar*)